

„My, Indianie”

- scenariusz zajęcia integracyjnego z rodzicami dla 5 – 6 – latków

Cele:

- przyswajanie zasad tolerancji i akceptowania odmienności innych ludzi,
- wzrost sprawności fizycznej – szybkości, zwinności,
- rozwijanie odporności emocjonalnej,
- dzielenie się z rodziną swoimi przeżyciami.

Środki dydaktyczne: przebrania indiańskie dla dzieci przygotowane przez rodziców w domu, szalik/przepaska do zakrycia oczu, kapelusz z imionami, szarfy, pachołki, krążki/małe obręcze, lina, kijki gazetowe lub patyki plastikowe od balonów (strzały), polana, sznurek, kamienie - ślady zwierząt wydrukowane i zalaminowane, papierowe pióra, marakasy, bębni.

Przebieg:

1. Powitanie zebranych.
2. „Test na Indianina” – zabawa słuchowa.

Każde dziecko przechodzi test, siadając na pniu z zamkniętymi oczami. W tym czasie rodzic musi ostrożnie i bezszelestnie podejść do kandydata od dowolnej strony. Jeśli zdający test krzyknie „Słyszę cię!” i pokaże ręką kierunek, zdał test. Jeśli nie uda mu się, powtarza próbę.

2. Nadanie uczestnikom indiańskich imion – losowanie z kapelusza.

Przykładowe imiona: Mały Bizon, Rwący Potok, Świszczący Wiatr, Szybka Strzała, Tańcząca Chmura, Wielka Stopa, Silne Ramię, ...

3. Przedstawienie się za pomocą „nowego” imienia przez wszystkich zebranych.

Rodzice mogą dodawać umiejętności/hobby adekwatne do imienia, np. Ja, Tańcząca Chmura lubię tańczyć. Pozostałe osoby powtarzają: Ty, Tańcząca Chmura lubisz tańczyć.

4. „Kim byli Indianie?” – krótka opowiadka nauczyciela.

Uczeni sądzą, że Indianie przybyli na kontynent amerykański z Azji. W epoce lodowcowej oba te kontynenty łączył potężny lodowaty pomost. Drogę tę wykorzystali uciekający przed chłodem stada bizonów. W ślad za zwierzyną przywędrowały grupy syberyjskich myśliwych, którzy potrzebowali mięsa i skór. Indianie są ich potomkami. Po praprzodkach pozostał im kolor skóry, skośne oczy oraz gęste, czarne włosy.

Choć nazywają się Indianami, nigdy nie mieszkali w Indiach. Wszystko przez pomyłkę Krzysztofa Kolumba, który nie wiedział, iż odkrył nowy kontynent Amerykę. Myślał, że dopłynął do Indii, dlatego spotkanych ludzi nazwał Indianami. W Ameryce żyło wtedy około 600 różnych plemion. Każde plemię miało własny język, zwyczaje, obrzędy. Niektóre plemiona indiańskie wiodły koczowniczy tryb życia, inne osiadły. Niektóre zajmowały się myślistwem, inne uprawiały ziemię. Plemiona wiodące koczowniczy tryb życia wędrowały za wielkimi stadami bizonów. Dzięki nim Indianie mieli mięso, skóry na ubrania i na słynne namioty o nazwie tipi, kości na strzały i łuki. Indianie prowadzący osiadły tryb życia żyli zazwyczaj w wigwamach – domach z drewna bądź sitowia. Indianie zawsze bronili ziem, na których żyli od wielu pokoleń. Najsłynniejsi wodzowie indiańscy to : Czerwona Chmura, Czarny Kociołek, Siedzący Byk.

5. „Wódz indiański miał 7 synów” – płaś z piosenką.

Dzieci na mel. piosenki „Stary Abraham” śpiewają:

Wódz indiański miał siedmiu synów.

Siedmiu synów miał indiański wódz, a oni siedli i nic nie jedli,

tylko śpiewali sobie tak: prawa ręka (wszyscy wyciągają przed siebie prawą rękę i poruszają nią).

Wódz indiański miał siedmiu synów.

Siedmiu synów miał indiański wódz, a oni siedli i nic nie jedli,

tylko śpiewali sobie tak: prawa ręka, lewa ręka (wszyscy wyciągają przed siebie prawą i lewą rękę i poruszają nimi).

Wódz indiański miał siedmiu synów.....

Kolejne części ciała: prawa noga, lewa noga, no i głowa.

6. Podział dzieci na „Irokezów” i „Apaczy”. Oznaczenie drużyn dwoma kolorami szarf.

7. Zabawy ze współzawodnictwem:

- przeciąganie liny,
- bezszelestne przejście obok śpiącego węża,
- utrzymanie równowagi w kołach w staniu na 1 nodze i trzymaniu się za ręce,
- rzut strzałą do celu,
- skoki przez ognisko (kilka polan),
- przedzieranie się przez gęstwinę ze sznurka,
- przejście po kamieniach,
- odkrywanie śladów zwierząt ukrytych w ogrodzie (odnajdywanie rysunków).

Punkty dla Irokezów lub Apaczy zaznaczane są poprzez nakładanie krążków/małych obręczy na pachołki oznaczone kolorami.

8. Ogłoszenie wyników. Wręczenie dodatkowych piór do przepasek indiańskich.

9. „Wspólny taniec”- improwizacje taneczne.

Nauczyciel nadmienia: Indianie żyli w zgodzie z naturą. Dużo czasu poświęcali na wsłuchiwanie się w głosy przyrody, a nawet potrafili wywołać deszcz, wykonując odpowiedni taniec.

Uczestnicy wykonują improwizacje taneczne z wykorzystaniem marakasów, bębenków przy indiańskiej muzyce unosząc ręce do góry, klaszcząc i przytupując.

10. Indiański okrzyk na pożegnanie (aaaaaa – szybkie zakrywanie i odkrywanie ust).